

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ίδρυτής και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Εκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Τεχνητικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

*Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει να διευθύνονται:
 Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΝ & ΣΙΑν Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Γιά την Ελλάδα

δρ. 25	το χρόνο.
» 13	το εξάμηνο.
» 7	το τρίμηνο.
Γιά την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1 το χρόνο
£	0,10 το εξάμηνο
Γιά την Αμερική	\$ 5 το χρόνο
\$	3 το εξάμηνο

Και γιά τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ σ' άλλη στήλη μερικά θεματά και δικαιότατα λόγια πού γράφει η «Πατριδα» της Τετάρτης γιά το καινούργιο βιβλίο του Παρορίτη μας, και τ'α δημοσιεύουμε, όχι μόνο γιατί τ'α λόγια αυτά τιμούν το διαλεχτό συνεργάτη μας, και γιατί τιμούν και τόν Αθηναϊκό τύπο, πού άρχινησε άπωσδήποτε να ξεχωρίζει τ'α αξιοπρόσεχτα βιβλίκα και να μιλάει μ' ένδοξοισαμό γι' αυτά. Δέν ξαίρουμε ποιάς είναι ό «Φιγκάρω» της « Πατριδας» πού γράφει γιά τόν «Πατέρα» του Παρορίτη. Υποθέτουμε όμως, με τήν πεποίθηση πώς δέ λαθείουμε στήν έπίθεσή μας, πώς θά ναι κανένας άπό τούς μορφωμένους και νοοδέατες νέους, πού μπήκανε τ'α τελευταία χρόνια στή δημοσιογραφία, γιά νά τήν άνωψώσουν ήθικά και νά τής δώσουν άκόνια και κάπια λογοτεχνική βαρύτητα. Σήμερα στόν Αθηναϊκό τύπο, τ'α κήνρα δέκατα άπό τούς ταχτικούς οργάνους είναι δημοτικιστές, και μερικοί άπ' αυτούς και δοκιμασμένοι λογοτέχνες.

ΞΑΦΝΙΑΖΟΥΝΤΑΙ μερικάς εφημερίδες, πού ζυγώνουν τ'α πίσω άπό τ'άλλο τ'α θαύραια στόν Πειραιά και φέροντε πληρωμένους. Ανά τρεΐς μάλιστα άπ' αυτές, κάθε φορά ξεφωνίζοιν, άπορόγητας τάχα: «Κι άλλο φορτίο τραυματιών!» Τ'ι διάβολο έχουν τήν άπαιτηση νά μεταφέρουν τ'α θαύραια μας, μιά και γίνεται πόλεμος; Εΐδη πολυτελείας ή παμπιακόσπορο;

ΚΑΠΙΟΣ, γιά νά μ'α δώσει ίσως κουράγιο, μ'α γράφει: «Τραβάτε μπροστά στόν άγώνα, άφοβα, και όλοι έμεις θροικύμασε στή πλάϊ σας!» Καθαρευνοιαάνικη άρλούμια αυτό και τέτιες άρλούμιας δέν ταιριάζουνε στόν άγώνα μας. «Αφοβα, φρονικά,

νά τραθήξουμε μπροστά, κι αυτό κάνουμε χρόνια τώρα. Γιατί όμως τάχα ό κύριος πού μ'α ουσιάνει τήν άφοβία νά φοβάται νά άπογράψει τ'ο γράμμα του; Δέν είναι καθαρευνοιανισμός αυτό;

ΞΑΝΑΣΑΣΜΑ ό «Ριζοσπάτης» τούτο τόν καιρό. Και χωρίς νά ναι κανείς κηρυγμένος σοσιαλιστής, ξαναοαίνει διαβάζοιτάς τονε, γιατί μονάχα στίς στήλες του θροικει κανείς τήν άλήθεια γιά τ'α γεγονότα τής ήμέρας.

ΦΩΤΕΙΝΟΠΑΛΑΤΟ

Ψηλό φωτεινόπαλάτο,
 στήν πόρτα σου όλοι οι χτύποι
 τής γιόχτειας, κάλου χάνονται.
 Ποιέ δέ νιώθεις λύπη

Γιά τή ζωή πού σέφρεται
 στίς δρόμους, πληγωμένη.
 Μουγγό τ'ο ψυχοσάχημα,
 ψηλά δέν ανεβαίνει.

Μά π'α θεμέλια τρώγοντας,
 τού σπασαγμού τ'α νύχια
 θ'α σου γκρεμίσουν, άκαρδο,
 —μ'α πότε πιά;— π'α τείχια!

ΑΘ. Γ. ΚΥΡΙΑΣΗΣ

Τ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΜΑΣ

Χιές θράδι ξαναπέρασα
 Τ'ο ερημικό άκρογιάλι.
 Πού πάντα κάθε θράδι
 Πεφνούσαμε μαζί.

*Ίδιο, καθώς τ'αφήκαμε,
 Τ'ο ξαναβρήκα πάλι:
 —Σ'α φόνια του με χ'αδι
 Κελούσαν οι άφροί...

*Ίδιο, καθώς τ'αφήκαμε...
 Στήν άμμονδιά ουρμένη.
 'Η δάσκα, εΐταν σπασμένη.
 Πούχαμε ξαναδεί.
 Πόσο γλυκό μου φάνηκε...
 Τ'ο κ'υμα σέ προσμένει.
 —Σ'α μιά ξενιτεμένη—
 Γιά σέ νά τραγουδεί.

*Έλα πάλι νά ξήσουμε
 Στό ερημικό άκρογιάλι,
 Κοντά του θάβρω πάλι
 Χαρά πούχει χ'αφεί.
 *Έλα μαζί ν'ακούσουμε
 Μονάχοι μας, τ'ο θράδι,
 Σ'α φόνια μ' ένα χ'αδι
 Τ'ο κ'υμα τί θ'α πεί...